Experimentul

Lucian-Dragoş Bogdan

Pustiu – nisip – pustiu – nisip.

Cel din mijloc o luase cu doi paşi înaintea celorlalţi. Senzaţiile de sufocare erau din ce în ce mai frecvente.

Nu-şi amintea nici cum ajunsese aici, nici cine e, nici ce vrea, nimic.

Pustiu – nisip – pustiu.

Se treziseră aşa, brusc, în mijlocul marii de nisip, înconjuraţi de o tăcere apăsătoare şi sinistra.

Cel slab murise după ce parcurseseră doar câţiva metri. Se prăbuşise aşa, fără niciun motiv. Când se apropiaseră constataseră că era roşu-violet la fata şi avea gura larg deschisă.

Pustiu – nisip.

Celălalt, lunganul, murise cu puţin timp în urmă, tot asfixiat. Se zvârcolise câtva timp pe nisip şi murise într-o poziţie caraghioasa, cu ochii aproape ieşiţi din orbite.

Pustiu.

Primul se întoarse, auzind un horcăit. Unul din cei trei se chirci şi apoi se prăbuşi, gemând îngrozitor.

Cel din stânga cazu şi el, fără însă a se chinui ca ceilalţi doi. Al treilea muri cu gura deschisa într-un ţipat mut.

Mai rămăsese el. Simţea însă că va muri în curând. Respira din ce în ce mai greu.

Şi dacă va ajunge la un liman? Dacă va scapa? Ultimii trei muriseră la intervale mici unul de altul. Dar el? De ce n-ar fi el unicul supravieţuitor? Se mai înveseli puţin.

Ceva nu era însă în regulă. Parca era cineva care-l studia tot timpul.

Pustiu.

Se simţea centrul atenţiei, o fiinţa urmărita cu o curiozitate ieşita din comun.

Nisip.

Senzaţiile de sufocare, care îl părăsiseră pentru o vreme, reapărură. Mergea împleticindu-se şi era ameţit. Ma sufoc!

Pustiu.

Mersul devenea tot mai anevoios. De câteva ori fusese nevoit să se oprească pentru a-şi recăpăta respiraţia. Şi i se părea că e privit în

continuare

Nisip.

Mor! gândi el cu groaza şi simţi cum i se pune un nod în gât. Se crispa, îşi prinse gâtul în mâini şi deschise larg gura. Rămase puţin aşa, apoi se prăbuşi mort.

Pustiu – nisip – pustiu – nisip.

— Philip, eşti un geniu! Eşti primul om care a reuşit să creeze fiinţe vii! Aparatele indicau ca hominizii gândeau şi simţeau ca noi! Păcat însă că au murit prea repede

— E totuşi o realizare, nu?

Philip zâmbi fericit.